

INICIATIVES POLÍTICA CULTURAL

La cultura a Lleida, a examen

Cinquanta persones en una jornada participativa per definir un pla estratègic
 || Constaten poc públic jove i demanen més difusió de l'agenda cultural

REDACCIÓ/M. TÀSIES

[LLEIDA] Fer un diagnòstic de la situació de la vida cultural de la ciutat i identificar els grans reptes en aquest àmbit escoltant la veu i les propostes de la ciutadania i del sector per definir el Pla Estratègic de Cultura. Amb la ment posada en aquests dos objectius, mig centenar de persones van assistir ahir a la seu de la regidoria de Cultura, l'Antic Casal de Joventut Republicana, a una jornada participativa que va reunir particulars i representants d'entitats com els Castellans o els Amics de la Seu Vella, equipaments, activistes culturals i persones relacionades amb la creació i la

DEBAT

Entitats, particulars o equipaments van participar en cinc taules de debat per aportar noves idees

Una de les taules de debat que es van organitzar ahir en la jornada participativa.

producció.

Repartits en cinc taules de debat (cultura popular, arts en viu, indústries culturals, patrimoni i creació), els assistents van abordar la situació cultural i reptes futurs i van plantejar, entre altres qüestions, la necessitat de donar una major difusió de l'agenda cultural de la ciutat. També van alertar de la falta de públic jove en les activitats programades i en l'àmbit de la creació.

Així mateix, va quedar patent la voluntat de continuar impulsant la col·laboració públicoprivada i la necessitat de

promoure actes de música en viu i augmentar el pressupost de les activitats culturals.

“Encara queden més sessions. A partir dels documents que sorgeixin hem de generar les estratègies per millorar la vida cultural de la ciutat. Ens interessa molt saber què passa i per què passa”, va explicar Montse Parra, regidora de Cultura.

Escoltar la ciutadania

I és que la intenció de l'ajuntament és escoltar la veu tant dels ciutadans com del sector, ja que les consideren clau per poder

fer un pla que respongui a les necessitats i que estigui basat en unes línies compartides per totes dos parts. “Lleida té un potencial cultural important. Cal establir mecanismes de col·laboració entre els àmbits públics i privats per detectar les iniciatives més importants, el talent, i potenciar-lo”, va apuntar Xavier Fina, responsable de l'empresa ICC Serveis Culturals, que gestiona el desenvolupament del projecte.

El procés per a l'elaboració del Pla Estratègic de Cultura de la Ciutat de Lleida es va iniciar

el passat 6 de juny i ara, després d'aquesta jornada participativa, continuarà endavant amb noves reunions del grup promotor i amb el treball d'ICC per completar el diagnòstic cultural, abans d'entrar en la fase de definició i en les línies d'acció a seguir.

La notícia,
a Lleida TV

SEGRE plus

Vegeu el vídeo al
mòbil amb el codi.

ESCRITURA

Arthur Conan Doyle, en la 21 Dictada Occitana

[BARCELONA] Setanta persones van participar ahir al Palau Marc de Barcelona en la 21 Dictada Occitana, el tradicional concurs d'ortografia organitzat pel Cercle d'Agermanament Occitano-Català (CAOC).

La dinàmica del dictat, que es fa simultàniament en 43 poblacions d'Occitània i els Països Catalans, consisteix en la lectura en veu alta d'un text en occità perquè els participants l'escriuïn a mà. Guanya qui cometi menys faltes. En aquesta ocasió es va escollir un fragment d'*El món perdut*, d'Arthur Conan Doyle.

HOMENATGE

Demanen dedicar un carrer a Dalí a Barcelona

[BARCELONA] El president del PP a l'ajuntament de Barcelona, Alberto Fernández, va reclamar ahir a l'alcaldeessa de la capital, Ada Colau, complir el compromís de dedicar un carrer o espai públic a Salvador Dalí, tal com va recordar el 2003.

Després que el passat 11 de maig es presentés el llibre *Dalí i Barcelona* i es realitzés fins al 15 d'octubre una exposició de Dalí al Palau Robert, Fernández considera que “és un bon moment de fer l'homenatge que es mereix, com dedicar-li un carrer”.

JOSEP MIQUEL GARCIA

críticad'art

Recordant Jesús Mauri

Ens ha deixat el pintor Jesús Mauri, un artista molt vinculat a la didàctica de la pintura. Va jugar un paper inoblidable en la nostra transició democràtica a Lleida, quan va ser membre fundador de l'Escola Municipal de Belles Arts a l'època de Jaume Magre. Després va optar per una dedicació prioritària envers la pedagogia i de l'Escola del carrer Tallada va passar a centrar-se a la Facultat de Ciències de l'Educació, on serà recordat pels seus alumnes i companys docents, sens dubte.

Vull parlar de la seva condició com a pintor. Nascut a Lleida l'any 1956, va estudiar Belles Arts a la Facultat de Barcelona. La seva mostra més recordada va ser la del 1982 a l'Ereta Taller. L'any anterior havia exposat individualment a la Sala

Gòtica, sota el títol d'*Algunes anotacions sobre el pla*. Era un treball analític, abstracte, conseqüència de la beca que la Diputació de Lleida li havia atorgat. Després participà a una mostra col·lectiva de la galeria Cop d'Ull, i a la Mostra d'Art 82 que es va instal·lar al Col·legi d'Arquitectes. Jesús Mauri representava l'escena lleidatana amb Cristòfol, Coma Estadella i Albert Bellmunt. Va congregar-se una bona amistat amb l'Albert Coma, i per aquest motiu aquest va proposar-li d'exposar a l'Ereta Taller. Aquest projecte, que va tenir per títol *Retalls d'espai*, estava format per 9 obres pictòriques que qüestionaven els llindars del quadre, amb suports especials, bastidors irregulars i pigments propis, que donaven unes textures d'estuc a les se-

ves pintures. Si abans feia servir l'acrílic, aquesta barreja de pigments donava un relleu a les seves obres, que va retallar i disposar en unes bosses de plàstic que prenién els visitants.

Aquesta mostra l'integrà en el context d'una nova generació de pintors lleidatans que ell representava, també amb l'Antoni Abad, a l'època que aquests feia pintura.

La seva voluntat de depassar el format del quadre amb una òptica pictòrica, va tenir un excel·lent resultat en el tapís que realitzà per la Sala Víctor Siurana de l'edifici del Rectorat de la Universitat de Lleida, tot un exercici de fer pintura sense pinzells.

La Sala Gòtica de l'Institut d'Estudis Ilerdencs presenta l'any 2013 la seva darrera

mostra: *Dibuixar un punt*. No cal dir com va resultar de sorpresiva aquesta exposició, en la mateixa mesura que entusiasta. El projecte volia transformar en sensacions pictòriques records i definicions del paisatge, d'un paisatge imaginat o visitat, del qual restaven en la memòria sensacions que es traslladaven al territori de la pintura.

A través de plafons que feien de superfície pictòrica anava construint seqüències encadenades que responien totes elles a un mateix objectiu d'aproximació de la realitat a la realitat de la pintura.

Lleixes amb materials pintats, cartrons que dibuixaven siluetes que s'aguantaven amb fragilitat i dibuixos orgànics de línies que parlaven amb l'expressió més mínima, tornaven

de nou a recordar-nos la fidelitat de l'autor als preceptes de la pintura-pintura.

L'evolució que l'havia dut a abandonar el concepte de quadre per una espacialitat propera a la instal·lació, no rebaixava el precepte de la sensualitat de l'expressió mínima i pulsional: textures i colors reduïts al llenguatge on tot era a punt de caure, però no queia doncs es subjectava per una fruïció de la superfície i la textura.

El seu caràcter personal era de tanta discreció, que aquestes presències expositives segur que amaguen un gruix d'obra, feta en la intimitat, que un dia haurem de conèixer amb més profunditat, i serà llavors quan restarà palès que, a més d'un gran pedagog, ha estat un gran pintor.